

Τέσσερα χρόνια πριν, με σχεδόν τους ίδιους συσχετισμούς παρατάξεων στο διοικητικό συμβούλιο είχαμε ταχθεί υπέρ του πολυπαραταξιακού προεδρείου, στην βάση της λογικής της μεγαλύτερης εκπροσώπησης και της διευκόλυνσης της σύγκλισης απόψεων για την αποτελεσματικότερη προώθηση των συμφερόντων του κλάδου.

Κατά τα ειωθότα, πρόεδρο η πρώτη παράταξη, γενικό γραμματέα η δεύτερη, και αναλογική εκπροσώπηση όλων των παρατάξεων.

Πρέπει να ομολογήσω ότι η λειτουργία δεν ήταν η αναμενόμενη, με κορυφαία την καταψήφιση του απολογισμού από μέλη του προεδρείου αλλά και μέλη της πρώτης παράταξης.

Ενόψει των νέων συσχετισμών, που δεν επιβεβαιώθηκαν σε σχέση με τις προσδοκίες της ΔΑΣΚΟ για αυτοδυναμία, ανταποκριθήκαμε θετικά στην προσέγγιση και πρόταση που έγινε στην παράταξη μας από την ΔΑΣΚΟ για μετά την εκλογή σχηματισμού διπαραταξιακού προεδρείου και συνδιοίκησης ..

Για την συμφωνία αυτή ήταν γνώστες τόσο η παράταξή μου, όσο και ο κλάδος, μέσω τοποθέτησης που έκανα σε κομματικό όργανο και ανάρτησα στο YouTube.

Ουδέποτε όμως είχε τεθεί προς συζήτηση η αφομοίωση της παράταξης μας από την ΔΑΣΚΟ, όπως ετέθη εκ των υστέρων.

Άλλωστε, κυριε Δεβλιωτη, διακριτά και όχι ενιαία ζητήσαμε την ψήφο του σώματος. Η αυτονομία της ΠΕΠ είναι δεδομένη εδώ και 30 χρόνια και δεν είναι υπό διαπραγμάτευση. Δεν θα ακολουθήσουμε το παράδειγμα κάποιων που υποστηρίζουν κάτι, και σε έξι μήνες το ακριβώς αντίθετο.... κωλοτούμπες δεν θα γίνουμε!

Αντι αυτών, διαπιστώνουμε ότι ηγεσία της ΔΑΣΚΟ προώθησε εδώ και καιρό, συγκρότηση προεδρείου στη βάση αδημοσιοποιητων συμφωνιών, δημιουργώντας ένα προεδρείο πολυπαραταξιακό, χωρίς τη συμμετοχή της δεύτερης η έστω της τρίτης παράταξης. Αυτό θα περίμενα από κάποιους, κατά τα λοιπά λαλίστατους, να χαρακτηριστεί θεσμική εκτροπή, και όχι η εύλογη επισήμανση της παράταξης μας που προεκλογικά έγινε, σχετικά με το ότι για κάθε μία από τις παρατάξεις μας, ο επικεφαλής της θεωρείται ο καταλληλότερος πρόεδρος.

Συνεπώς η επιλογή που έχουμε μπροστά μας δεν είναι πολυ παραταξιακό η μη προεδρείο, αλλά τι είδους πολυπαραταξιακό.

Με άλλα λόγια, θα μπορούσε κάποιος να το θέσει ως εξής :

Ποσο πολύ επιθυμεί τον Διοικητικό Συμβούλιο της ΕΟΟ να δεχθεί προσωπικές συμπεριφορές στη βάση της « νομής εξουσίας» έναντι του συσχετισμού που έχει διαμορφώσει το σώμα;

Πως θα δικαιολογήσει ηθικά και δεοντολογικά την ανατροπή της παγιωμένης εδώ και δεκαετίες συνδικαλιστικής πρακτικής που αφορά την συγκρότηση ενός Προεδρείου Συνεργασίας ;

Τονίζω την λέξη Συνεργασία, σε επίπεδο αρχών, που θα αποδώσει ένα λειτουργικό προεδρείο και τελικά ένα προεδρείο εξυπηρέτησης κλαδικών αιτημάτων και όχι ηγεμονικών συμπεριφορών.

Με βάση αυτό το σκεπτικό το οποίο αρκουντως αναλύσαμε, στηρίζουμε αναλογική εκπροσώπηση με σειρά εκλογής όλων των παρατάξεων.